

neret, patruller og forfølger Bagabonder, begibe disse sig til Dels hen til fjernere Jurisdiktioner, som blive stærkere overfyldte med dem, og der vil derfor for disse Jurisdiktioner blive god Anvendelse for Bestemmelserne i det andet Lovforslag, som vi uhyg lig behandlede, nemlig om overordentlige Polititudgifter. Skulle vi have Gendarmeriet som en ordinær Institution til Udførelse af daglig Polititjeneste, bør det vistnok ordnes paa samme Maade, som Tilfældet var i Hertugdømmet Slesvig, nemlig faaledes at Gendarmene blive spredte over hele Landet. Dette vil heller ikke lægge væsentlige Hindringer i Veien for deres Benyttelse under ekstraordinære Omstændigheder. Skal der noget Extraordinært, som fordrer Samling af et større Antal Gendarmere, vil man i Reglen nogle Dage i Forveien have Færden deraf, og man kan da samle Gendarmene paa det Sted, hvor det maatte være nødvendigt. I Forbindelse hermed staar en Forandring, som jeg kunde ønske foretagen, naar man skal have denne Institution som varig. Det er, at Oberledelsen gaar over fra Krigsministeriet til Justitsministeriet. Naar vi først tænke os dette Korps som et dagligt Politikorps, vil det dog i og for sig være den naturligste Ordning, at det bliver henlagt under Justitsministeriet, idet Ledelsen af et saadant Korps synes at ligge Krigsministeriet noget fjernere. Dertil kommer en anden Ting. Jeg antager, at Samarbejdet mellem de stedlige Politiautoriteter og Gendarmekorpsen vil kunne give mere Udbytte, blive bedre, fuldstændigere, naar begge Institutioner ere henlagte under samme Ministerium. Jeg vil naturligvis ikke dermed have sagt, at der ikke skal kunne arbejdes sammen paa den allerbedste Maade mellem civile og militære Autoriteter — det har altid overmaade godt kunnet gøres — men skal der være Tale om en ret nøie Samarbejden, vilde det dog vist lettest naas, naar begge Institutioner vare henlagte under samme Ministerium. Jeg vilde derfor anse det for rettest, om man kunde naae hen til disse to Forandringer i det Bestaaende. Jeg skal i Øvrigt ikke komme ind paa den Ordning, som Forholdene for Tiden ere undergivne. Der kunde muligvis være Et eller Andet at bemærke derom, men vi ere jo endnu paa Forsøgets Omraade. Desuden skal efter Lovforslaget den nærmere Ordning overlades til vedkommende Ministerium, og der vil jo den praktiske Erfaring være den bedste Læremester. Jeg har fra forskjellige Kolleger hørt Indvendinger mod den nærværende Ordning, men, som bemærket, det vilde være utidigt for Diebliffet at

komme ind paa disse, fordi det vilde være overflødig. Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig indtrængende at anbefale det høie Thing at skjænke denne Sag en særlig Opmærksomhed.

Raben: Gendarmeriet er jo slet ikke noget Nyt her i Landet. Ovenpaa den treaarige Krig i 1848—50 blev der jo, som bekendt, oprettet et militært organiseret Gendarmekorps i Hertugdømmet Slesvig. Saa vidt jeg veed, var Organisationen den samme omtrent som ved det nuværende Gendarmere. Det bestod jo, lige til det i 1864 sammen med den øvrige danske Armee maatte forlade Hertugdømmet Slesvig. Jeg har jo i en meget lang Marcke levet under Forhold, hvor Gendarmekorpsen var i fuld Virksomhed, og jeg har aldrig nogenstunde følt mig trykket eller generet i mindste Maade af det slesvigske Gendarmere, og det tror jeg heller ikke har været Tilfældet med nogen lovlydig Mand. Gendarmene vare tyndede i Slesvig; de opsnappede Bagabonder, indfangede Forbrydere, vare til Stede og særbedes overalt, hvor der var større Forsamlinger, f. Ex. ved Folketester, ved politiske Møder, ved store Auktioner og overhovedet, hvor mange Folk vare forsamlede. I hine Tider var der Stof nok i Slesvig til Rivninger, naar man tænker paa de to store politiske Partier der: det slesvigholstenske og det danske Parti; de stode vistnok endnu kræsere og lidenskafeligere mod hinanden end nu til Dags her til Lands Høire og Venstre. Gendarmene forstode imidlertid næsten overalt at opretholde Ro og Orden og at forhindre Dplob og Tumulter. Mig har det glædet meget, at Regjeringen er skreden til Drettelsen, og jeg tror, det har været Tilfældet med Alle, der sætte Pris paa Dpretholdelse af Ro og Orden omkring i Landet. Forholdet var jo i afsigte Sommer af den Natur, at man ikke vidste, hvor snart det kunde komme til Sammenstød mellem de politiske Partier. Politimyndighederne var jo paa flere Steder Gjenstand for Overskud, som vanskelig kunde forhindres af den Politistyrke, der stod til deres Raadighed. Jeg anser det for at have været aldeles nødvendigt, at Regjeringen er skreden til Gendarmekorpsens Dprettelse. Den største og bedste Nytte, som Gendarmene imidlertid ville kunne gjøre, vil vistnok være den, at de ved deres blotte Nærværelse kunne forhindre Dplob og Tumulter. Det have vi i den sidste Tid faaet fuldt Bevis for i den By, som jeg bor lige i Nærheden af, nemlig Rolding paa Njhtaarsaften. Befolkningen har der i en lang Marcke næsten faaet Hævd paa den Aften at kunne gjøre, hvad